

Ja omma tõga töttame,
Sa olled õnne-toja!
Ei jõua meie ommast wäest,
Waid õn ja jõud saab Sinno käest,
Sa iggawenne heldus!

Kes hääda sisse füttub siis
Ja kuški nõu ei leia,
Kül Sinno helde Jõsa wiis
Meid jálle wöttab hoida
Se pahha eest, mis tulleks ees,
Kas olgo tulles, olgo wees,
Ni ellus, kui fa surmas!

Kes iat Ma peal ellawad
Uut armo jálle ootwad:
Ni üllemad, kui allamad
Keik Sinno peale lootwad:
Ma, taewas on täis Sinno au
Ja rákimatta suur So nõu,
Kül maast ja taewast sadik.

Sest tunnist ja fest páwest siis,
Lass' meid So käsko täita,

Et keigil olleks wagga wiis,
Seks woid Sa üksi aita,
Et selle ue aasta sees
So jure ruttaks iggamees,
Siin palves, töös ja sõnnas.

Kui ihho eest nüüd olled Sa
Oh Jesus! murret pannud,
Siis anna hinge warra fa,
Mis Sind on riisti pannud,
Et sinno fibbe surma-piin
Meid iggal aetal hoiaks siin,
Ja párrast teises ellus!

Lass' rahwas armo öppida.
Kuis öppetab So sõnna
Ja vihhamehhed leppida,
Kes ellawad veel tänna:
Kül näme siis jo lodud wiit
Kes koggematta láhwad siit,
Ka meil ei olle teada!

Ja kui siis selle aastaga
On ford fa meilgi miina,